

علوم و فنون ادبی ۲

۱- ویژگی‌های زبانی شعر سبک هندی در کدام گزینه به درستی آمده است؟

(۱) راهیابی زبان کوچه و بازار به شعر - رواج لغات ترکی در شعر

(۲) کاربرد فراوان لغات عربی در شعر - حذف بسیاری از لغات ادبی قدمی از شعر

(۳) به کارگیری دوباره لغات ادبی قدیم در شعر - از بین رفتن لغات ترکی

(۴) به کارگیری مختصات زبانی سبک خراسانی - گسترش دایره واژگانی شعر

۲- همه گزینه‌ها از نظر تاریخ ادبیات درست است؛ به جز:

(۱) شاعران سبک هندی به موضوع‌های مثل اندرز، مضمون آفرینی و باریکاندیشی روی آوردند.

(۲) شعر سبک هندی از حوزه تصرف شاعران پاسواد و آگاه به فنون ادب خارج شد و در دسترس عامه قرار گرفت.

(۳) حکومت صفوی شاعران را به سرودن اشعار مধحی و درباری و عاشقانه ترغیب می‌کرد و مشوق آموزه‌های سنتی عرفانی بود.

(۴) سبک هندی از اوایل قرن پازدهم تا اواسط قرن دوازدهم هجری قمری به مدت ۱۵۰ سال در تاریخ ادبیات فارسی رواج داشت.

۳- کدام گزینه از ویژگی‌های زبانی نثر سبک هندی، نیست؟

(۱) درآمیختگی نظم و نثر

(۲) کاربرد افعال با پیشوندهای متعدد

(۳) فراوانی لغات ترکی و مغولی

(۴) آوردن جملات کوتاه

۴- دیباچه کدام دو اثر به نثر مصنوع است؟

(۱) عین‌الحیات - جامع عباسی

(۲) عالم‌آرای عباسی - تذکرہ شاه طهماسب

(۳) شرفنامه بدلیسی - عیار دانش

(۴) مجالس المؤمنین - حبیب السیر

۵- آثار کدام گزینه به ترتیب در موضوع «تاریخ، عرفان، فقه، زندگی‌نامه» نگاشته شده است؟

(۱) عالم‌آرای عباسی - عیار دانش - مجالس المؤمنین - عین‌الحیات

(۲) تذکرہ شاه طهماسب - عین‌الحیات - جامع عباسی - مجالس المؤمنین

(۳) عالم‌آرای عباسی - عین‌الحیات - مجالس المؤمنین - بدایع الواقع

(۴) جامع عباسی - مجالس المؤمنین - شرفنامه بدلیسی - عین‌الحیات

۶- کدام دو اثر تماماً به نثر مصنوع نوشته شده است؟

(۱) عباس‌نامه - محبوب القلوب (۲) شرفنامه بدلیسی - عیار دانش (۳) جامع عباسی - عیار دانش (۴) بدایع الواقع - شرفنامه بدلیسی

۷- دو اثر «حبیب السیر و احسن التواریخ» به ترتیب از چه کسانی است؟ نوع نثر آن‌ها چیست؟

(۱) وحید قزوینی - میرزا برخوردار فراهی / مصنوع

(۲) خواندمیر - حسن بیگ روملو / مصنوع

(۳) خواندمیر - حسن بیگ روملو / بینابین

۸- کدام بیت بر وزن «مفعولٌ فاعلان مفعولٌ فاعلان» است؟

(۱) اول پدر پیر خورد رطل دمادم / تا مدعیان هیچ نگویند جوان را

(۲) ره به در از کوی دوست نیست که بیرون برند / سلسله پای جمع زلف پریشان اوست

(۳) باری به چشم انسان در حال ناظر کن / کز خوان پادشاهان راحت بود گدا را

(۴) دیگر نشنیدیم چنین فتنه که برخاست / از خانه برون آمد و بازار بیاراست

۹- وزن بیت زیر، کدام است؟

«گر برَود به هر قدم در ره دیدنت سری / من نه حریف رفتنم از در تو به هر دری»

(۱) مفتولن فاعلن مفتولن فاعلن

(۲) مفتولن مفاعیلن مفعول فاعلان

(۳) مفعول فاعلان مفعول فاعلان

۱۰- وزن کدام مصراع در مقابل آن، نادرست است؟

(۱) من بی تو زندگانی، خود را نمی‌بستند (مفعول فاعلان مفعول فاعلان)

(۲) عیب کنندم که چند در بی خوبان روی (مفتولن فاعلن مفتولن فاعلن)

(۳) هم عارفان عاشق دانند حال مسکین (مفعول فاعلان مفعول فاعلان)

(۴) این لطافت که تو داری همه دل‌ها بفریبد (مفتولن فاعلن مفتولن فاعلن)

۱۱- وزن کدام بیت، همسان دولختی است؟

- (۱) ای مهر تو در دلها وی مهر تو بر لبها / وی شور تو در سرها وی سر تو در جانها
- (۲) من از اینجا به ملامت نروم / که من اینجا به امیدی گروم
- (۳) ندارد با تو بازاری مگر شوریده اسراری / که مهرش در میان جان و مهرش بر دهان باشد
- (۴) وجودم به تنگ آمد از جور تنگی / شدم در سفر روزگاری درنگی

۱۲- در همه ابیات استعاره مکنیه به کار رفته؛ به جز:

- (۱) در قیامت چو سر از خاک لحد بردارم / گرد سودای تو بر دامن جانم باشد
- (۲) عاشق ز سوز درد تو فریاد درنهاد / مؤمن ز دست عشق تو زنار برگرفت
- (۳) گر مختبر بکنندم به قیامت که چه خواهی / دوست ما را و همه نعمت فردوس شما را
- (۴) هزار نقش برآرد زمانه و نبود / یکی چنان که در آینه تصور ماست

۱۳- در کدام بیت اضافه استعاری مشاهده نمی‌شود؟

- (۱) تا به گریبان نرسد دست مرگ / دست ز دامن نکنیم رها
- (۲) دیگر ای باد، حدیث گل و سنبل نکنی / گر به آن سنبل زلف و گل رخسار آبی
- (۳) دلشده پای بند گردن جان در کمند / زهره گفتار نه کاين چه سبب وان جراست
- (۴) به موی تافته پای دلم فروبستی / چو موی تافته ای نیکبخت، روی متاب

۱۴- در بیت زیر، چند استعاره وجود دارد؟

«ای چشم خرد حیران در منظر مطبوعت / وی دست نظر کوتاه از دامن ادراکت»

- (۱) دو
- (۲) سه
- (۳) چهار
- (۴) یک

۱۵- در کدام بیت استعاره مصرحه وجود ندارد؟

- (۱) آن چه از نرگس مخمور تو در چشم من است / برخیزد به گل و لاله و ریحان دیدن
- (۲) تو یوسف مصر قدسی ای جان عزیز / تا کی باشی در بن این چاه آخر
- (۳) دوست دارم که بپوشی رخ همچون قمرت / تا چو خورشید نبینند به هر بام و درت
- (۴) گر ماه من برافکند ز رخ نقاب را / برقع فرو هلد به جمال آفتاب را